

Medlemmer, der overhovedet have behandlet dette Spørgsmaal. Om jeg end mener, at det ærede Medlem er gaaet mig en Smule nær ved denne Lejlighed i sin Udfordring, anerkender jeg dog hele den Form, Udfordringen har faaet. Jeg anser rent personligt, saa længe bedre ikke bevises mig, Københavns Befæstning for et absolut nødvendigt Led i den danske Forsvarsplan. Mine Grunde ere disse, at først og fremmest er København ikke alene Stedet for de Fabrikker af enhver Art, som skulle forsyne Krigen, men den er ogsaa Samlingsstedet for alt, hvad der hører til Krigsmateriellet, Uniformer osv. Det er Regeringens Sæde, Rigsdagens Sæde. Om ethvert af disse Punkter er væk, saa er Krigen ude. Endelig er det Sædet for Finanshovedkassen, kort sagt for hele Landets Finansvæsen. Man kan ikke for noget Land lade det samlede Depot for Hjælpkilder og Hjælpemidler af enhver Art henhørende til Krigens Førelse ligge aaben, og man kan ikke finde noget Land, der har en Hær eller en Flaade, uden at denne har en Reduite, hvortil den i Tilfælde af Uheld kan søge tilbage, indtil den faar repareret og atter bliver brugbar, i tjenstdygtig, kampfærdig Stand. Dette er min Hovedgrund, hvorfor jeg holder paa Københavns Befæstning i min Egenskab af Soldat. Det ærede Medlem har sagt, at vi fra Højres Side, naar vi talte om dette Punkt, holdt os til Sagkyndigheden, og det gjorde vi fremdeles; men hvad var Sagkyndighed, det var Paa-stand paa Paa-stand. Jeg ved ikke, hvorfor Sagkyndigheden i dette Tilfælde skal være mere „Paa-stand“ end i ethvert andet, og jeg ved ikke, hvorfor den i dette Tilfælde skal tilsidesættes mere end i ethvert andet, fordi der findes enkelte, der ere af en anden Mening end de, som rettelig skulle tage hele Ansvar. Og hvis man vil spørge: Hvem er det, der i sidste Instans bærer det fulde Ansvar for Landets Forsvarstilstand? saa er det Generalstaben; det er det i ethvert andet Land, selve England ikke undtaget.

For at forkorte Debatten saa meget som muligt, skal jeg paa dette Punkt indskrænke mig til disse Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Ringsted, og han vil ikke kunne beklage sig over, at jeg ikke rent personlig har givet min Mening til Kende. Men jeg vil samtidig sige: Det er dog ejendommeligt, at det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), da han talte om Københavns Befæstning, naaede nøjagtig til det samme Resultat, nemlig det, at det hele

var ude, naar Fjenden først sidder her i København. Men det er dog egentlig ogsaa i og for sig tilstrækkeligt, for der lader sig ikke føre nogen Kamp efter dette Tidspunkt.

Jeg har dernæst kun at gøre en Berigtigelse overfor de Replikker, som faldt mellem mig og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) angaaende Tyendekommissionen. Det var navnlig det ærede Medlem for Skjoldlev (J. Nielsen), som kom i højeste Grad i Harnisk. Jeg tror, at det var særlig i Anledning af et bestemt Udtryk, jeg brugte, og som kunde misforstaas. Jeg brugte nemlig det Udtryk, at Tyendekommissionen var „ulovlig“. Ja, den er ikke „ulovlig“ i den Forstand, og hvis det er det, det ærede Medlem har følt sig krænkede over, gør det mig meget ondt. Jeg mente blot, at de vare gaaede udenfor de ved Kommissariatet afstukne Grænser, de Grænser, man her under Forhandlingen havde forudsat, at man ikke kunde gaa udenfor. Det vil jeg fastholde, og jeg tror, at det er tilstrækkeligt. I øvrigt vil jeg til det ærede Medlem derom kun sige dette, at det er uheldigt, og jeg kan fremdeles holde mig til det af mig brugte Udtryk, nemlig Udtrykket „uanstændigt“. Jeg mener nemlig, at det er „uanstændigt“ at anvende en Fremgangsmaade, som ligger udenfor Forudsætningerne, udenfor Lovens Grænser, og det er det af den ganske simple Grund, at man saa kan blive udsat for at blive afvist. Jeg benægter ikke, at man kan spørge om Tilladelse, men jeg finder det ikke passende for en parlamentarisk Kommission, at den skal bede nogen om noget i denne Forstand. Den er bleven og kan blive afvist, og det skal den ikke udsætte sig for. Vil man benytte en parlamentarisk Kommission, og den kan jo i mange Tilfælde anvendes med Nytte, maa jeg hævde, at den strengt bør holde sig indenfor det Omraade, Loven hjemler, ellers ved Befolkningen ikke, hvor vidt man kan gaa overfor den. Det er en Kendsgerning, at den Fremgangsmaade, de have anvendt ved denne Lejlighed, har vakt Uvillie og Indignation paa mange Steder og rettelig maaske oftest paa de Steder, som bedst kunde taale at lade deres Sager se.

Overfor det ærede Medlem for Aarhus vil jeg sige, at han søger taktisk behændigt hvert Øjeblik at give det Udseende af, at Højre som Parti var misfornøjet med denne Fremfærd, medens det er Misnøjen i Landet, jeg har paataalt. Det ærede Medlem har søgt at give det et saadant Udseende,